

Hva er sjamanisme?

- Det korte svaret er at sjamanisme er navnet på en samling metoder for kraft og innsikt. De kan ta deg dypt inn i din livsprosess og din selvtutfoldelse. Gjennom det kan nye sider ved sansene begynne å fungere og nye talenter kan våkne til live. Du kan også lære å gjøre noe positivt for andre. Bit for bit kan jeg fortelle deg hvordan.

- Kan man altså lære sjamanisme?

- Erfaring viser at man kan lære det. Eller at man må lære det. Det å finne en lærer er et viktig valg. Og om du skal til spørre om ikke dette er en medfødt evne, så er svaret at evnen er medfødt og alle har den. Spørsmålet er bare om du vil utvikle den.

- Det du lærer bort er vel ikke det samme som de gamle sjamanene kunne og praktiserte?

- Jeg tror det stort sett er det samme. Det viktigste er i hvert fall det samme. Det består i bevissthetsforandring, det å åpne opp "dypere" og "høyere" bevissthetslag, som i møter med kraftdyr og himmelkrefter.

- Hvordan kommer man i gang med dette?

- Sjamanveien begynner med bevissthetsforandring. Det kan kalles trommereiser. For å komme i gang med en trommereise, må man først finne hullet eller åpningen. Deretter kan man dra gjennom den berømte "tunnelen gjennom tiden". Det kan være at noen eller noe venter der i "det innvendig befolkede landet", dit sjamanmeditasjonene eller trommereisene kan ta deg.

- Forbløffende utsagn, finnes det et befolket landskap i jordas indre i det hele tatt?

- Dette er en symbolreise, en beskrivelse av myteverdenen. Så får man utforske hva dette symbolet bærer av mening.

- Hva kan vente der inne?

- Det som er på innsiden av verden. Et landskap, dyreliv, noe ekstraordinært. Sjamanreiser er symbolreiser. Et symbol er et mytologisk faktum som ikke kan beskrives mer presist enn på akkurat den måten som symbolet fremstår. Det gjelder bare for oss å se dette symbolet og

forstå hva det inneholder. For her får man det man ser.

- Hvordan kom du i gang med sjamanisme?

- Dette skjedde i første halvdel av 80-tallet, en tid da det ikke var så mange sjamaner omkring. Og jeg var på jakt etter en som kunne lære meg kunsten og med det for øyet hadde jeg reist jorda rundt på Nordkalotten. Den jeg fant jeg først Mikkel Gaup, han som ble kalt Mirakel-Mikkel. Han var ord-healer og fjernhealer og lærte meg å hente kraft fra offersteinene på vidda.

Trommereiser lærte jeg fra Ernesto. Han var en etterkommer fra mapuche-indianerne fra Chile og politisk flyktning i Norge. Han fant jeg på Turisthotellet i Kautokeino. Det var i 1985. Vi kom til å snakke om det store mysteriet for meg for tiden, nemlig hvordan trommereiser foregår. Da svarte Ernesto, husker jeg på en lett og liketil måte, at det er ikke noe problem. Han gjorde det hele tiden. Han beskrev hvordan han dro gjennom luften og besøkte sin bestemor i Chile. Så det kunne han lære meg, om det var hva jeg ville.

- Det ville du vel?

- Det var akkurat hva jeg ville. Og han kunne lære meg det om så neste dag, om jeg hadde tromme. På den tiden hadde jeg ikke noen tromme, og å ha sjamntromme i Kautokeino, var heller ikke dagligdags, så jeg hadde heller ingen å gå til for å låne meg en tromme. Han hadde heller ikke tromme med seg, men i Oslo hadde han tromme. Så om jeg kom til Oslo så skulle han tromme for meg.

- Derfor dro du til Oslo?

- Noen måneder etter gikk jeg nedover Karl Johan. Det var høysommer og vrimmelen var tett. Jeg fikk høre sør-amerikansk musikk i gågata. En krets av mennesker hadde samlet seg rundt de som spilte gladmusikken. Og en av musikerne var mannen fra Turisthotellet. Av sted for vi så for å hente den trommen.

- Du hadde reist rundt på Nordkalotten for å lære, så havnet du i Oslo, sammen med en indianer?

-Herlig kulturblanding, ikke sant? Min første trommereise skjedde på et loft i Brugata. Trommen var en djembetromme fra Afrika. Jeg for ned en åpning under en offerstein på Finnmarksvidda. Reisen gikk nedover gjennom en tunnel. Jeg falt gjennom jordskorpen, svevde fritt i himmelrommet på innsiden av verden. Der fikk jeg min første sjamanbelæring, av ørner. Jeg husker det som det var i går. Men man er ikke utlært om man har fått kontakt med et kraftdyr

eller en indre lærer. Erfaringen kan like gjerne være begynnelsen på en ny selvinnsikt og ny symbolforståelse.

- Når blir man så utlært?

- Sjamanveien er en vei med mange begynnelser, hele tiden og selv etter år på veien. Men en dag kan man oppdage at man står mellom verdenene, og handler der. En definisjon av sjamanisme er å reise inn mellom verdenene og finne sin oppgaver der.

- For en som hører om slike muligheter for første gang, kan det både høres lokkende og skremmende ut.

- Det er en vei mot kraft og innsikt. Kraften kan være klar, så kan den mørkne til, by på motstand. Kraften har mange farger og rytmer, som sjamanen har mange roller og uttrykk, alt fra å være lærer og ritualleder, mytepoet og kunstner, forteller og helbreder. Og seer. Direkte innsyn. I tillegg kan klovnens dukke opp med sin befriende kraft. Hvem kan holde på sin sorg eller selv gode maske midt i en rullende latter?

- Hva vil det si å stå mellom verdenene?

- Det er å stå i selve livsveven, den energien som alt liv kommer ut av. Du trenger ikke vite mer om sjamanisme enn det. For sjamanen jobber i rommet mellom verdenene.

- Hva slags rom er det snakk om der inne?

- Det indre rommet, som rommet mellom tankene. Eller rommet mellom kroppen og sjelen. Rommet mellom menneskene. Rommet mellom dine røtter og tilværelsens røtter. Rommet mellom naturens elementer. Sjamanen reiser inn mellom verdenene, gjør det som skal gjøres og drar så tilbake igjen.

- Du kalte det også nettopp for metoder for kraft og innsikt?

- Sjamanisme er navnet på de eldste kjente metoder for kraft healing og innsikt som kjennes. Det er naturnære metoder. Vi bruker ofte naturen som spill.

- Hva slags metoder?

- Hente kraft i dyreskikkelse. Hente visdom i skikkelse av vise kvinner og menn, eller bestefedre og bestemødre som det ofte kalles på samisk. Dessuten har vi metoder for å skape balanse i rommet mellom verdenene.

- Hvordan kan man speile seg i naturen?

- Om frisyelen kan inn i et landskap av symboler, kan man legge hauger av problemer og sure myrer av bekymringer bak seg. Det kan gi stor befrielse i å "glemme seg selv" for å forenes med naturen.

- Kan man gjøre noe for andre?

- Ja, først og fremst for andre. For mennesker og dyr. For naturen. Du vil kunne kjenne dette igjen fordi du har det hele inni deg.

- Hvorfor vil noen inn mellom verdenene?

- Noen har den oppgaven.